

Met uitzondering van de voornaamste regeeringsbladen scheldt nu de geheele pers op het Europeesch concert. Het heeft inderdaad gekke dingen gedaan. Eerst met bergen papier vol te schrijven en den indruk te geven, alsof zijn diplomaten de wereld aan touwtjes hadden en in hun kabinet maar even hoefden te trekken of te vieren om alles weer op zijn pooten terecht te laten komen. Toen, door onder den schijn van onpartijdigheid feitelijk zich te stellen aan de zijde der Turken en op te treden niet als een zelfstandige gendarmerie maar als een geciviliseerde politiemacht in dienst van den Sultan. De Engelsche illustraties gaven onlangs prentjes van Chania; men zag er een vestingwal op met zeven vlaggen, die van de zes mogendheden met de Turksche genoegelijk in het midden. Dat is toch om een Griek, laat staan een Kretens, uit zijn vel te laten springen. Ook het beschieten van het kamp der opstandelingen is, achteraf beschouwd, een daad van nuttelooze barbaarsheid geweest, welker gevolgen gelukkig minder ernstig waren dan bedoeld schijnt te zijn. Het is waar, Russische en Italiaansche matrozen hebben ook op Turksche soldaten geschoten, maar dat was nadat dezen op herhaalde sommatie weigerden te gehoorzamen aan hun Engelschen bevelhebber, majoor Bor en zelfs het leven van dezen en andere officieren bedreigden. Geheel iets anders dus dan het beschieten van het kamp bij Chania, welks bewoners enkel voor hun vrijheid vochten tegen den Muzelman en wien waarschijnlijk het gebod om de wapens neer te leggen door den Griekschen admiraal Reineck niet is overgebracht.

Het gebeurde met de nota's heeft er ook niet toe bijgedragen om het concert in de publieke schatting te doen stijgen. De mogendheden reiken Griekenland een nota over, waarin staat dat het Kreta moet ontruimen. Zij laten het daarna een week tijd om er over te denken. Maar na die week moesten zij dan toch weten wat te doen, indien het antwoord weigerend bleef. Geen quaestie van! Nadat Griekenland neen gezegd had, zijn de mogendheden aan het beraadslagen gegaan en na een nieuwe week tot de slotsom gekomen dat er geblokkeerd moest worden. Geblokkeerd — maar wat? Alleen Kreta! En Kreta was al feitelijk afgesloten door de vreemde schepen. Als het in den grond boren van een Grieksch voorraadschip door een Oostenrijkschen kruiser niet het bewijs van een effectieve blokkade is, dan ziet het er al heel vreemd uit. Het is waar, nu geldt het verbod ook voor vreemde schepen, die geen levensmiddelen of anderen voorraad op het eiland mogen ontladen, maar verandering brengt dit in den toestand niet, aangezien de vreemde handel op Kreta al verscheidene weken heeft stilgestaan en het den ervaren Griekschen zeelui wel mogelijk zal blijven tusschen de gepantserde reuzen door te slippen.

Het concert heeft iets van een schuldeischer, die bij zijn schuldenaar de deur plat loopt om betaling te krijgen, die met deurwaarders en gijzeling dreigt, maar het nooit zoover laat komen, uit vrees voor de kosten.

Lord Salisbury in hoogsteigen persoon heeft er nu den draak mee gestoken; dat wil zeggen met den naam, „den vrijwel absurden naam: concert.” Hij sprak liever van de verbonden actie der mogendheden. Inderdaad zou dit